บทคัดย่อ

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญที่พบได้ทั่วโลก ในประเทศไทย จากข้อมูลของสำนักงาน สถิติแห่งชาติในปี พ.ศ. 2564 จัดอันดับให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสารเสพติดที่มีจำนวนผู้ต้องหาและ จำนวนคดีมากที่สุด สะท้อนให้ว่าเห็นปัญหาเหล่านี้ควรได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการแสดงออกของยีนในเม็ดเลือดขาวของผู้ใช้เมทแอมเฟตามีน ก่อนและหลังการบำบัด (หยุดใช้) เป็นระยะเวลา 20 วัน โดยใช้เทคนิค RNA sequencing พบว่า ยืนที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากเข้ารับการบำบัดมีการแสดงออกของยืนเพิ่มขึ้นจำนวน 28 ยืน และ น้อยลงจำนวน 5 ยีน คุณลักษณะเด่นของยีนที่เปลี่ยนแปลงไปจำแนกตามข้อมูลของ gene ontology พบว่า ยีนทำหน้าที่ทางชีวภาพเกี่ยวกับ leucocyte degranulation มีหน้าที่ทางโมเลกุลคือ lipopolysaccharide binding พบได้ใน secretory granule ยีนที่เปลี่ยนแปลงไปและมีคุณสมบัติ ครบทั้ง 3 การจำแนกนี้คือ LTF, BPI และ CAMP ทั้ง 3 ยีนนี้มีการแสดงออกเพิ่มขึ้นโดยยืนยันการ แสดงออกของยีนด้วยวิธี qPCR ในทั้ง 3 ยีนนี้มีเพียง BPI เท่านั่นเป็นโปรตีนที่มีรายงานทาง วิทยาศาสตร์ว่ามีคุณสมบัติครบตามลักษณะเด่นที่พบใน gene ontology จึงเลือกมาตรวจยืนยัน ระดับโปรตีนในพลามาด้วยวิธี ELISA พบว่า ระดับโปรตีน BPI ในผู้ใช้เมทแอมเฟตามีนสูงกว่าคนปกติ และสูงขึ้นในคนที่หยุดใช้เมทแอมเฟตามีน กล่าวโดยสรุป โปรตีน BPI สามารถใช้จำแนกคนที่ใช้ เมทแอมเฟตามีนออกจากคนที่ไม่ใช้ได้ แต่การจะใช้โปรตีน BPI เป็นตัวบ่งชี้การหยุดใช้เมทแอมเฟตา ้มีนยังมีข้อควรพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ ร่วมด้วย เพราะปริมาณเมทแอมเฟตามีนที่ใช้และปัจจัยพื้นฐาน ของผู้ใช้เมทแอมเฟตามีนมีผลต่อระดับ BPI จำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มประชากรขนาด ใหญ่เพื่อยืนยันการผลวิจัย ศึกษาข้อจำกัดในการใช้ BPI เป็นตัวบ่งชี้ รวมถึงเกณฑ์ตัดสินผลบวก (cut-off) เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการจำแนกผู้ใช้เมทแอมเฟตามีนออกจากผู้หยุดใช้และการใช้ยา เสพติดประเภทอื่น ๆ

Abstract

Substance abuse is a significant issue globally. In Thailand, the National Statistical Office Dashboard ranked methamphetamine as the narcotic substance with the highest number of suspects and drug cases in 2021, highlighting the need for serious attention to these problems. This research aims to examine the transcriptomics profile of methamphetamine addicts before and after a 20-day rehabilitation treatment using an RNA sequencing approach. The results revealed that stopping methamphetamine usage increased the expression of 28 differentially expressed genes (DEGs) and decreased 5 DEGs. The predominant characteristics of these DEGs included leucocyte degranulation in the biological function gene ontology, lipopolysaccharide binding in the molecular function gene ontology, and location in secretory granules in the cellular component gene ontology. BPI, CAMP, and LTF represented all these dominant gene ontology characteristics. The increase in their gene expressions was confirmed by qPCR. Among these, only BPI has a scientific incidence to confirm the function in the gene ontology as indicated above. Therefore, BPI was selected to confirm the protein expression level by ELISA. The results showed that BPI increased in methamphetamine usage compared to the normal control group. The BPI level was higher upon stopping methamphetamine usage compared to current use. Therefore, the BPI protein level could be used to categorize methamphetamine usage and nonuse. If BPI was required to classify methamphetamine usage and stop-using, it should consider other parameters because BPI was affected by the dose of methamphetamine uptake and underlying factors of methamphetamine users. Further study in a larger population is required to validate the result, study the limitations of BPI as an indication, as well as cut-off criteria for the effectiveness of the classification of methamphetamine usage and stop-using and other drug addicts.